

Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,
- med beaktande av handlingsplanen från Bali (beslut 1/COP 13),
- med beaktande av den kommande femtonde partskonferensen (COP 15) inom ramen för UNFCCC och den femte partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna till Kyotoprotokollet (COP/MOP 5) som ska hållas i Köpenhamn den 7–18 december 2009,
- med beaktande av energi- och klimatpaketet som antogs av parlamentet den 17 december 2008, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser¹ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 september 2009 ”Ökade internationella medel för klimatfrågan: ett europeiskt utkast till Köpenhamnsförhandlingarna” (KOM(2009)0475),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om klimatförändringar, särskilt resolutionen av den 4 februari 2009 med titeln ”2050: Framtiden börjar i dag – rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan”⁴ och resolutionen av den 11 mars 2009 om en EU-strategi för ett övergripande klimatförändringsavtal i Köpenhamn och tillräckliga medel för finansieringen av klimatförändringspolitiken⁵,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 20 december 2005 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt

¹ EUT L 140, 5.6.2009, s. 63.

² EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

³ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2009)0042.

⁵ Antagna texter, P6_TA(2009)0121.

samförstånd”¹, särskilt punkterna 22, 38, 75, 76 och 105,

- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 29–30 oktober 2009,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om att skapa en global klimatförändringsallians mellan Europeiska unionen och de fattiga utvecklingsländer som är mest utsatta för klimatförändringar²,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Förhandlingarna om ett omfattande internationellt avtal om klimatförändringarna för perioden efter 2012 beräknas kunna slutföras i Köpenhamn i december 2009. Ett sådant avtal bör vara rättsligt bindande och förenligt med de senaste forskningsrönen, som visar att klimatförändringarna har ett snabbare och aggressivare förlopp än vad man tidigare trott, och med målet att begränsa ökningen av den globala genomsnittstemperaturen vid jordytan till högst 2°C över de förindustriella nivåerna (det så kallade 2°C-målet).
 - B. För att tvågradersmålet ska kunna uppnås måste industriländerna gå i bräschen för rejäla utsläppsminskningar. Även utvecklingsländerna måste hjälpa till att uppnå detta mål.
 - C. Utvecklingsländerna har bidragit minst till klimatförändringarna men är de länder som drabbats hårdast av de allvarliga följderna. Klimatförändringarna sätter 40 procent av de internationella investeringarna för fattigdomsminskning på spel och utgör därmed ett allvarligt hot mot ett fortsatt effektivt utvecklingsarbete. Det finns ett klart behov av ökad samordning, komplementaritet och konsekvens mellan å ena sidan initiativen på klimatförändringens område och å andra sidan initiativen på utvecklingens område.
 - D. Klimatförändringarna kan öka risken för konflikter om naturtillgångar, på grund av att mängden odlingsbar mark minskar och vattenbristen och avskogningen ökar, eller på grund av klimatbetingad migration. Eventuella effekter på folkhälsan bör också beaktas.
 - E. Avskogningen svarar för ungefär 20 procent av världens utsläpp av växthusgaser och är en viktig faktor bakom minskningen av den biologiska mångfalden samt ett allvarligt hot mot utveckling, särskilt mot försörjningen för världens fattiga.
 - F. Det krävs kraftigt ökade ekonomiska resurser för att man i utvecklingsländerna ska kunna vidta nödvändiga åtgärder för att minska effekterna av klimatförändringarna och anpassa sig till dessa. Resurser för att hantera klimatförändringarna bör därför göras tillgängliga genom samma slags åtaganden som krävdes för att bemöta den pågående finanskrisen.
 - G. Större delen av de medel som utlovats för arbetet mot klimatförändringar kommer från budgetarna för offentligt utvecklingsbistånd. Att medel tas från utvecklingsbiståndet innebär ett allvarligt hot mot fattigdomsminskningen och millennieutvecklingsmålen.
 - H. En bindande internationell ram som leder till utsläppsminskningar i den omfattning som behövs kommer också att omedelbart bli till stor nytta också för världshälsan, och utan en sådan ram kommer det att uppstå en risk för att millennieutvecklingsmålen inte uppnås och för att ett trendbrott med detta i stället inträder.

¹ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Antagna texter, P6_TA(2008)0491.

- I. EU är det enda regionala område i världen som har fastställt bindande mål för minskningen av växthusgasutsläppen, ett åtagande som gjordes när man antog det ovannämnda energi- och klimatpaketet, som består av lagstiftningsåtgärder för att före 2020 genomföra en ensidig 20-procentig minskning av växthusgasutsläppen jämfört med 1990 års nivåer. I paketet ingår även ett åtagande om att minska utsläppen med 30 procent eller mer, beroende på vad den senaste forskningen visar, ifall ett tillräckligt ambitiöst och bindande internationellt avtal skulle nås i Köpenhamn, i vilket andra industriländer åtar sig att göra jämförbara utsläppsminskningar och ekonomiskt mer utvecklade utvecklingsländer åtar sig att bidra i rimlig utsträckning alltefter ansvar och förmåga.
- J. Det krävs en global omvandling vad gäller teknik och tekniskt samarbete för att skynda på innovationstakten och öka omfattningen av demonstration och uppbyggnad så att alla länder får tillgång till hållbar teknik till rimligt pris.
- K. Energieffektivitet spelar en avgörande roll för att koldioxidutsläppen ska kunna minskas, särskilt de senaste initiativen om byggnaders energiprestanda och om regler för energimärkning.
- L. Ambitiösa klimatåtgärder skulle bidra till att lösa den nuvarande ekonomiska krisen genom att arbetstillfällen skapas och aktiviteten i ekonomin ökar. Internationella energiorganet anser att ett långtgående avtal i Köpenhamn är nödvändigt för att investeringar som försenats av krisen ska kanaliseras till miljömässigt hållbara investeringar.
- M. Flera tredjeländer har vidtagit åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna, såsom mål för utsläppsminskningar.
- N. Det krävs ett omfattande avtal i Köpenhamn för att få bukt med koldioxidläckage och skapa lika villkor vid övergången till en 30-procentig minskning av koldioxidutsläppen.
- O. En effektiv minskning av växthusgasutsläppen kräver en helhetssyn som omfattar alla utsläpp från produktions- och transportsektorerna och bör beaktas inom ramen för en framgångsrik övergång till en hållbar ekonomisk modell, enligt vilken miljö kvalitet går hand i hand med ekonomisk tillväxt, välförhållande och teknisk utveckling.

Mål

1. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta utveckla sin yttre politik i klimatfrågan och att agera samstämmigt för att behålla sin ledande ställning i förhandlingarna vid COP 15-mötet, samt att ha en fortsatt hög ambitionsnivå i diskussionerna med sina internationella partner för att åstadkomma ett långtgående och rättsligt bindande internationellt avtal i Köpenhamn, som ligger i fas med de senaste forskningsrönen och överensstämmer med 2°C-målet.
2. Europaparlamentet understryker att parterna i Köpenhamn i slutet av detta år måste nå ett rättsligt bindande avtal om mål för hur industriländerna ska motverka klimatförändringarna samt hur detta ska finansieras, samt fastställa en formell process för att de i början av 2010 ska nå fram till ett övergripande rättsligt bindande klimatavtal, som ska träda i kraft den 1 januari 2013.
3. Europaparlamentet uppmanar stats- och regeringscheferna för alla länder som är parter i

COP 15 att ge denna fråga högsta prioritet och visa politiskt ledarskap. Parlamentet betonar vikten av att stats- och regeringscheferna ser till att delta i COP 15-konferensens högnivåsegment för att undvika risken för att ett avtal med betydelsefulla och långsiktiga nationella åtaganden inte kan ingås därför att de närvarande förhandlarna saknar politiskt mandat eller nödvändig behörighet.

4. Europaparlamentet betonar att det är oerhört viktigt att förhandlingarna i Köpenhamn leder fram till ett nytt avtal för perioden efter 2012 så att man säkerställer ett fortsatt åtagande efter det att Kyotoprotokollets första åtagandeperiod har löpt ut. Parlamentet påpekar vidare att om de globala åtgärderna försenas ytterligare så kan det leda till en situation där kommande generationer inte längre kan stävja klimatförändringarna.

Minskningsåtaganden

5. Europaparlamentet betonar att det internationella avtalet bör bygga på principen om ett gemensamt men differentierat ansvar. Industriländerna bör gå i spetsen för att minska sina nationella utsläpp. Parlamentet anser dock, med tanke på den ekonomiska betydelse som Kina, Indien och Brasilien har, att dessa länder bör åta sig att uppfylla mål som ligger nära industriländernas mål, medan andra tillväxtländer, i enlighet med handlingsplanen från Bali, bör vidta lämpliga nationella åtgärder för att minska effekterna. Utgångspunkten ska vara en hållbar utveckling som på ett mätbart, rapporterbart och kontrollerbart sätt stöds och möjliggörs av teknik, finansiering och kapacitetsuppbyggande från industriländerna. Vid tekniköverföring bör hänsyn tas till skyddet av den industriella äganderätten och till de minst utvecklade ländernas behov.
6. Europaparlamentet anser att Köpenhamnsavtalet bör innehålla obligatoriska utsläppsminskningar för parterna och bestämmelser om internationella sanktioner ifall åtagandena inte uppfylls. Sanktionernas form återstår att fastställa.
7. Europaparlamentet erinrar om att det internationella avtalet bör säkerställa att industriländernas gemensamma minskningar av växthusgasutsläppen till 2020 jämfört med 1990 års nivåer ligger i den övre delen av intervallet 25–40 procent, såsom rekommenderas i den fjärde konsekvensbedömningen från FN:s internationella klimatpanel, och att den senaste forskningen visar att minst 40-procentiga utsläppsminskningar behövs. Dessa minskningar måste vara inhemska. Parlamentet erinrar vidare om att ett långsiktigt minskningsmål på minst 80 procent för 2050 jämfört med 1990 års nivåer bör fastställas för EU och andra industriländer, och att de globala växthusgasutsläppen bör börja minska senast 2015. Parlamentet understryker vikten av att det minskningsmål som man enats om i det internationella avtalet ska vara förenligt med 2°C-målet och den senaste utvecklingen inom forskningen. Parlamentet efterlyser därför en bestämmelse i avtalet om att en regelbunden översyn ska göras vart femte år för att se till att minskningsmålen är tillräckligt högt satta för att uppnå 2°C-målet och att målen fortfarande stämmer överens med den senaste utvecklingen inom forskningen. Parlamentet önskar även se att ett globalt system för koldioxidredovisning inrättas.
8. Europaparlamentet uppmanar EU att tydligt ange på vilka villkor man är beredd att utöka sitt åtagande om minskningar, mot bakgrund av att de senaste vetenskapliga rekommendationerna efterlyser åtaganden om en 40-procentig utsläppsminskning.
9. Europaparlamentet begär att Köpenhamnsavtalet ska innehålla rapporteringskrav om att parter enligt bilaga 1 till avtalet måste utarbeta handlingsplaner för hur de ska uppnå

utsläppsminskningarna i överensstämmelse med 2°C-målet under perioden fram till 2050.

10. Europaparlamentet berömmar Japans åtagande om att minska sina utsläpp med 25 procent senast 2020 och välkomnar de positiva signalerna från Kina. Med hänsyn till denna utveckling uppmanar parlamentet Förenta staterna att göra de mål som sattes upp under valkampanjen bindande och därmed skicka en kraftfull signal om att de ledande industriländerna har för avsikt att fortsätta kampen mot klimatförändringarna. Parlamentet betonar vidare att det är ytterst viktigt att även Indien bidrar i detta sammanhang.
11. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ovannämnda meddelande av den 10 september 2009, ser det som ett viktigt steg i debatten och understryker särskilt parlamentets roll som budgetansvarig myndighet.
12. Europaparlamentet erinrar om att det internationella avtalet också bör uppnå att utvecklingsländerna som grupp begränsar ökningen av sina utsläpp med 15–30 procent jämfört med en situation utan åtgärder för att 2°C-målet ska kunna uppnås.
13. Europaparlamentet betonar att de länder som inte ingår i bilaga I inte kan behandlas på samma sätt, eftersom deras förmåga att investera i åtgärder för begränsning av och anpassning till effekterna av klimatförändringar, och deras förmåga att anpassa sig till klimatförändringar varierar.
14. Europaparlamentet uppmanar EU att be deltagarna vid COP 15-mötet att utveckla en gemensam vision för 2050 och därefter.
15. Europaparlamentet påminner också om sin rekommendation om att vissa principer som antogs i klimat- och energipaketet bör användas som utgångspunkt för det internationella avtalet, särskilt den bindande linjära kurvan för industriländernas åtaganden, differentieringen på grundval av de utsläpp och den BNP som fastställts samt ett strängare kontrollsystem med en årlig faktor för utsläppsminskning.

Finansiering

16. Europaparlamentet understryker att ett avtal i Köpenhamn skulle kunna ge tillräckliga incitament för en hållbar "New Deal" som verkar för social utveckling och ekonomisk tillväxt, främjar miljömässigt hållbar teknik, förnybara energikällor och energibesparingar, medför minskad energiförbrukning och säkrar nya arbetstillfällen och social sammanhållning i både industriländerna och utvecklingsländerna. Parlamentet anser dessutom att vederbörlig hänsyn bör tas till folkhälsoaspekter av klimatförändringarna. Parlamentet erinrar om Sternrapporten om klimatförändringarnas ekonomi som visar att det finns tydliga ekonomiska incitament för det internationella samfundet att ta i itu med klimatförändringarna så fort som möjligt. Parlamentet anser att direkta investeringar från den offentliga sektorn i hållbar energiinfrastruktur och i kompletterande forskning och utveckling skulle sänka samhällets kostnader för klimatförändringarna.
17. Europaparlamentet framhåller att ett aktivt deltagande från alla länder för att hantera klimatförändringarna endast kan komma till stånd om den hållbara ekonomiska tillväxten i utvecklings- och tillväxtländerna fortsätter. Parlamentet efterlyser därför en mer genuint integrerad politik för att bemöta utmaningarna när det gäller utveckling och klimat.

18. Europaparlamentet påpekar att klimatförändringarna är en utmaning som inte går att lösa med någon politisk standardformel. En kombination av befintliga metoder och omfattande effektivitetsförbättringar på samtliga områden i näringslivet och samhället samt inom industrin, också i utvecklingsländerna, kan emellertid bidra till att lösa resurs- och fördelningsproblemet och jämna vägen för en tredje industriell revolution.
19. Europaparlamentet understryker att invånarna i utvecklingsländerna kommer att drabbas ännu hårdare av klimatförändringarnas konsekvenser och att det därför också ligger i utvecklingsländernas intresse att bidra till att ett framgångsrikt klimatavtal kan uppnås.
20. Europaparlamentet betonar industriländernas ansvar att bistå utvecklingsländerna med hållbart och förutsägbart ekonomiskt och tekniskt stöd så att de kan minska växthusgasutsläppen, anpassa sig till klimatförändringarnas konsekvenser, minska utsläppen från avskogning och skogsdegradering samt stärka kapacitetsuppbyggnaden i syfte att fullgöra sina skyldigheter enligt framtida internationella klimatavtal.
21. Europaparlamentet vidhåller att åtaganden inom ramen för UNFCCC om att tillhandahålla en förutsägbar finansiering av anpassningar till klimatförändringarna eller åtgärder för att mildra deras konsekvenser så långt det går måste vara nya åtaganden som går utöver det offentliga utvecklingsbiståndet samt vara fristående från de årliga budgetförfarandena i medlemsstaterna. Parlamentet påminner om att dessa resurser bör fördelas i form av bidrag och inte i form av lån med fördelaktiga villkor samt erinrar om det redan befintliga åtagandet om att det offentliga utvecklingsbiståndet senast 2015 ska uppgå till 0,7 procent av BNP.
22. Europaparlamentet betonar behovet av att snabbt uppbåda internationellt stöd från allmänheten för att det ska uppnås ett ambitiöst avtal i Köpenhamn och uppmanar EU att ta på sig ansvaret för åtminstone vad kommissionen uppskattat att den globala finansieringen skulle kosta, nämligen 5–7 miljarder EUR per år för perioden 2010–2012.
23. Europaparlamentet påminner om att EU:s gemensamma bidrag till utvecklingsländernas begränsningsåtgärder och anpassningsbehov år 2020 ska vara minst 30 000 miljarder EUR per år, en siffra som kan komma att höjas i takt med att vi får ny kunskap om allvaret i klimatförändringarna och kostnadernas omfattning.
24. Europaparlamentet uppmanar det internationella samfundet att avsevärt öka det ekonomiska stödet till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna genom att undersöka andra innovativa finansieringsmekanismer (t.ex. skuldavskrivningar i utbyte mot miljöåtgärder).
25. Europaparlamentet understryker att merparten av intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter i EU:s system för handel med utsläppsrätter, däribland auktioneringen för luftfart och sjötransporter, bör avsättas till att hjälpa utvecklingsländerna att motverka och anpassa sig till klimatförändringarna. Parlamentet framhåller emellertid att mer än 50 procent av EU:s utsläpp inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter som togs i bruk 2005 och att man därför måste utveckla alternativa strategier så att inte bara industrin utan alla sektorer inom ekonomin, och särskilt samtliga medlemsstater, axlar sitt ansvar och drar sitt strå till stacken för att minska utsläppen.
26. Europaparlamentet framhåller att man vid den kommande översynen av EU:s budget måste fokusera på hur tillräckliga resurser för skydd mot och anpassning till

klimatförändringarna ska kunna tas fram.

27. Europaparlamentet föreslår att industriländerna anslår en del av sin BNP till en samarbetsfond för införandet av teknik för ren energi och påpekar att denna fond ska vara oberoende av redan befintliga fonder för utvecklingsbistånd.
28. Europaparlamentet stöder det norska förslaget om tilldelade utsläppsenheter samt förslagen från Danmark och Mexiko.
29. Europaparlamentet framhåller att Köpenhamnsavtalet måste säkerställa att industri- och utvecklingsländerna är jämnt representerade i ledningsstrukturerna i samband med klimatfinansieringen. Dessutom understryker parlamentet att man bör dra nytta av erfarenheterna från biståndspolitikerna och låta etablerade principer såsom god samhällsstyrning råda för att garantera att överförda medel används på ett hållbart sätt. Parlamentet påpekar att givarländerna måste investera i att öka utvecklingsländernas "absorptionsförmåga" så att dessa kan använda resurserna effektivt.

Samarbete med utvecklingsländer

30. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stärka sina nuvarande klimatpartnerskap med utvecklingsländerna, och att ingå nya partnerskap där sådana inte finns, för att ge ökat ekonomiskt stöd till teknikutveckling och tekniköverföring, till avtal om immateriella rättigheter och till institutionell kapacitetsuppbyggnad, inbegripet nationella åtgärdsprogram för anpassning som är ett viktigt instrument för anpassningen till klimatförändringarna och främjar egenansvar.
31. Europaparlamentet framhåller att det internationella klimatavtalet för perioden efter 2012 bör ta hänsyn till de aktuella utvecklingsprocesserna på internationell och nationell nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa nödvändiga kopplingar mellan klimatförändringarna och millennieutvecklingsmålen genom att integrera begränsning av och anpassning till klimatförändringarna i de projekt och program som ska uppnå millennieutvecklingsmålen samt i alla strategier för fattigdomsminskning.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avsevärt öka budgeten för den globala klimatförändringsalliansen och föreslår att de förväntade intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter i EU:s system för handel med utsläppsrätter skulle kunna utgöra en källa till finansiering. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att alliansen blir en clearingcentral för stödet till utvecklingsländernas arbete med att anpassa sig till klimatförändringarna så att man inte behöver ordna med några nya bilaterala EU-initiativ.
33. Europaparlamentet menar att klimatförändringarna gör att människor måste flytta och skapar en ny tvångsmigration som måste hanteras på lämpligt sätt av det internationella samfundet. Parlamentet uppmanar det internationella samfundet att identifiera och rätta till de brister som finns i rättsskyddet för klimatflyktingar och att ta initiativ till ett särskilt system för stöd och skydd.
34. Europaparlamentet understryker att institutionellt ansvar och förtroende är oerhört viktigt och att detta kan åstadkommas genom en rättvis representation av givar- och mottagarländer i ledningsorganen för de institutioner som finansierar anpassningarna.

Energi och energieffektivitet

35. Europaparlamentet anser att den globala omvandlingen till en effektiv och hållbar ekonomi inte bara behövs för att föregripa farliga klimatförändringar genom att minska utsläppen av växthusgaser, utan även kan leda till ökade investeringar, ökad sysselsättning, starkare ekonomisk tillväxt och konkurrenskraft samt förbättrad livskvalitet utan att äventyra målet att garantera alla tillgång till moderna energitjänster. Parlamentet betonar därför det akuta behovet av att förbättra energieffektiviteten globalt och öka andelen förnybara energikällor.
36. Europaparlamentet understryker att det för en internationell övergång till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp på medellång sikt krävs att kärnenergi ingår som en viktig del av energimixen. Parlamentet påpekar dock att frågan om säkerhet och skydd beträffande kärnbränslecykeln måste hanteras på ett sätt som gör att högsta möjliga säkerhet kan säkerställas.
37. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck alla regeringar, inklusive regeringarna i EU:s medlemsstater, och EU, att stimulera energieffektivitet. Medlemsstaterna uppmanas också med eftertryck att höja ambitionsnivån när det gäller energieffektivitetspaketet, särskilt beträffande omarbetningen av direktivet om byggnaders energiprestanda, som för närvarande diskuteras (KOM(2008)0780), för att få till stånd en dynamisk och sammanhållen överenskommelse med rådet och därmed skicka en stark signal om EU:s engagemang för Köpenhamnsavtalet och bana väg för en 30-procentig minskning av växthusgasutsläppen.
38. Europaparlamentet betonar att den omfattande användningen av fossila bränslen vid kraftproduktion är en stor källa till världens koldioxidutsläpp. Parlamentet inser att fossila bränslen på medellång sikt kommer att fortsätta att spela en viktig roll för energiförsörjningen och uppmanar därför förhandlingsparterna att lägga stor vikt vid den fortsatta utvecklingen och tillämpningen av en hållbar och bränsleeffektiv teknik för utsläppsnålarproduktion med fossila bränslen.
39. Europaparlamentet anser att både utsläppsminskningarna och finansieringsåtagandena måste omfattas av ett strängare kontrollsystem, med mekanismer för tidig varning och påföljder, t.ex. att framtida tilldelade utsläppsenheter återkallas.

Anpassning

40. Europaparlamentet understryker att industriländerna historiskt sett bär ansvaret för de oåterkalleliga klimatförändringarna och påminner om att man har en skyldighet att hjälpa utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna att anpassa sig till dessa förändringar.
41. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att hjälpa utvecklingsländerna att bygga upp kapacitet för att anpassa sig till klimatförändringarna samt att ge tillräckligt tekniskt stöd till de länder som drabbas hårdast av miljöförändringarna.
42. Europaparlamentet erkänner vikten av proaktiva anpassningsåtgärder mot de oundvikliga klimatförändringarna, särskilt för de mest utsatta regionerna och grupperna i samhället, och understryker hur viktigt det är att skapa medvetenhet för att kunna hantera anpassningen till klimatförändringarna på det mest effektiva sättet.

43. Europaparlamentet understryker att EU och medlemsstaterna måste arbeta intensivare för att snabbt få till stånd anpassningsåtgärder inom EU och på så sätt spara resurser inför kommande internationella åtgärder.

Tekniksamarbete och forskning

44. Europaparlamentet anser att det krävs en ny strategi för tekniksamarbete för att skynda på innovationstakten och öka spridningen så att alla länder får tillgång till klimatvänlig teknik till rimlig kostnad, samtidigt som immateriella rättigheter respekteras.
45. Europaparlamentet anser att Köpenhamnsavtalet bör omfatta handlingsplaner för teknik så att viktig teknik för begränsning och anpassning kan bli ett stöd i hela den tekniska kedjan för att bl.a. avsevärt öka finansieringen för forskning, teknisk utveckling och demonstration inom detta område. Parlamentet instämmer i kommissionens bedömning att den globala energirelaterade forskningen, tekniska utvecklingen och demonstrationen minst bör fördubblas till 2012 och senast 2020 fyrfaldigas jämfört med den nuvarande nivån.
46. Europaparlamentet uppmanar industriländerna att investera mer i forskning om ny och avancerad teknik för hållbara och energieffektiva produktionsprocesser. Parlamentet anser att det är viktigt att förbättra finansieringen för internationellt samarbete om klimatförändringarna inom ramen för det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling.

En global koldioxidmarknad

47. Europaparlamentet betonar att marknadslösningar – som en global koldioxidmarknad i form av system med utsläppstak och handel med utsläppsrätter eller skattesystem i industriländerna – visserligen inte är någon lösning för utvecklingsländerna inom den närmaste framtiden, men att dessa ändå måste förbli det långsiktiga målet för alla förhandlingar. Parlamentet uppmanar EU och dess partner världen över att så snabbt som möjligt hitta det mest effektiva sättet att stödja framtida kopplingar mellan EU:s system för handel med utsläppsrätter och regionala eller federala handelssystem i Förenta staterna eller på annat håll. Detta skulle i sin tur ge fler alternativ till utsläppsminskning, ökad marknadsstorlek och marknadslikviditet, och i slutändan en effektivare fördelning av resurser.
48. Europaparlamentet påpekar att en fungerande global koldioxidmarknad är en förutsättning för att EU:s ekonomi ska klara EU:s ambitiösa åtaganden om att minska växthusgasutsläppen före 2020. Parlamentet betonar behovet av ett omfattande internationellt avtal för perioden efter 2012, i vilket det fastställs vilka motsvarande insatser som ska göras av andra industriländer för att undvika koldioxidläckage och uppnå de långsiktiga målen om minskning av växthusgasutsläppen. Parlamentet betonar i detta hänseende hur viktigt det är med ett nära samarbete mellan tillväxtekonomierna och de utvecklade ekonomierna.
49. Europaparlamentet välkomnar mekanismen för ren utveckling enligt Kyotoprotokollet (CDM) som ett sätt att få utvecklingsländerna att delta på koldioxidmarknaden och ge dem modern och effektiv teknik. Parlamentet betonar dock att industriländernas bruk av utsläppskompensation för att uppfylla utsläppsminskningsmålen inte kan räknas in i utvecklingsländernas insatser för att minska sina utsläpp av växthusgaser i ett

internationellt avtal om klimatförändringar. Utsläppskompensationen kan inte heller ersätta ekonomiskt och tekniskt stöd till utvecklingsländernas minskningsåtgärder.

50. Europaparlamentet insisterar dessutom på att strikta kvalitetsstandarder för projekt måste ingå i framtida utsläppskompenserande mekanismer så att inte industriländerna tar ifrån utvecklingsländerna möjligheten att minska sina utsläpp till en låg kostnad. Kriterierna måste garantera att sådana projekt håller hög standard och verkligen leder till kompletterande utsläppsminskningar som är både tillförlitliga och kontrollerbara, och samtidigt främjar en hållbar utveckling i dessa länder.
51. Europaparlamentet anser att mekanismen för ren utveckling samt gemensamt genomförande bör revideras med hänsyn till dessa kvalitetsstandarder för projekt och understöder dessutom kommissionens åsikt om att det bör avtalas om sektorsvisa mekanismer för de ekonomiskt mera avancerade utvecklingsländerna för perioden efter 2012, så att mekanismerna blir ett effektivt verktyg för klimatskydd och hållbar utveckling i utvecklingsländerna.
52. Europaparlamentet insisterar på att EU och medlemsstaterna i första hand måste uppfylla sina minskningsåtaganden inom EU och påminner alla parter om att användningen av flexibla mekanismer bör minimeras.

Förändrad markanvändning, avskogning och degradering av skog och naturresurser

53. Europaparlamentet anser att betydande ekonomiskt stöd liksom teknisk och administrativ assistans måste ges till utvecklingsländerna för att stoppa den totala tropiska avskogningen senast 2020. Ett tydligt engagemang för detta mål kommer att vara avgörande i de internationella förhandlingarna om ett omfattande internationellt klimatavtal för perioden efter 2012.
54. Europaparlamentet framhåller att klimatförändringarna bäst och effektivast kan motverkas genom att man låter naturliga kolsänkor få finnas kvar, något som inte heller ger upphov till några skadliga eller kända biverkningar. Parlamentet anser dessutom att en omfattande skogsplanteringspolitik är ett ovärderligt hjälpmedel mot klimatförändringarna.
55. Europaparlamentet uppmanar EU att åta sig att bekosta internationella insatser för att stoppa avskogningen och främja en världsomfattande beskogning utan kommersiella överväganden.
56. Europaparlamentet betonar att skogsskyddet är avgörande för ett framgångsrikt globalt klimatskydd och uppmanar EU och medlemsstaterna att erkänna behovet av att bevara skogarna och att integrera denna aspekt i ett internationellt avtal.
57. Europaparlamentet stöder kommissionens ståndpunkt om att offentlig finansiering är det mest realistiska sättet att skapa incitament för att bekämpa avskogning under perioden 2013–2020. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att tillhandahålla finansiering för perioden 2010–2012 för tidiga åtgärder i utvecklingsländerna och stöder kommissionens förslag att i anslutning till FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) inrätta mekanismen Global Forest Carbon Mechanism (GFCM), som bör ges en permanent finansieringsordning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stå fast vid sina åtaganden om att stoppa den globala avskogningen, degraderingen av skog och

mark samt ökenspridningen genom att öronmärka större delen av auktionsintäkterna från EU:s system för utsläppshandel till åtgärder mot avskogning och skogsdegradering i utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja kommissionens förslag om att anta det finansieringsförslag som Norge lagt fram och låta framtida intäkter från auktioner på tilldelade utsläppsenheter delvis gå till GFCM.

58. Europaparlamentet understryker att den framtida GFCM-mekanismen måste vara knuten till besluten och bidra till målen i konventionen om biologisk mångfald och att inverkan på den biologiska mångfalden uttryckligen måste beaktas genom mekanismer, regler och villkor i FN:s program för minskning av utsläppen från avskogning och skogsdegradering (REDD). Parlamentet anser att man med GFCM först och främst måste se till att äldre skog skyddas. Industriellt skogsbruk med låg potential att minska klimatförändringarna och som kan utgöra ett hot mot den biologiska mångfalden ska inte ha rätt till finansiering genom GFCM.
59. Europaparlamentet betonar att alla GFCM-mekanismer härnäst måste respektera ursprungs- och lokalbefolkningars rättigheter, bland dem också rätten till kollektiv egendom och till självstyrande inhemska territorier, och sörja för deras fullständiga och effektiva medverkan och beslutsbefogenheter på alla nivåer, bland annat i utarbetandet och genomförandet av nationella REDD-planer och tilldelningen eller fördelningen av finansiering.
60. Europaparlamentet uppmanar EU att främja starka sociala och miljömässiga standarder för REDD. Parlamentet uppmanar EU att förespråka REDD-mekanismer som är mer långtgående än den befintliga projektstrategin i mekanismen för ren utveckling och som tar itu med underliggande orsaker till avskogning, t.ex. bristfällig förvaltning, fattigdom, korruption och brist på kontroll av efterlevnad, genom att stödja politiska och institutionella reformer på lokal, regional och nationell nivå.
61. Europaparlamentet vill att EU i sin syn på internationella redovisningsregler för skogsförvaltning och förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) överlag, ska styras av hur effektivt man med deras hjälp kan uppnå utsläppsminskningarna i bilaga I.
62. Europaparlamentet understryker att metoder som tillämpats i flera sektorer, bland annat inom vattenförvaltning, bevarande av ekosystem, jordbruksproduktion, jordmån, förändrad markanvändning, hälsa, livsmedelssäkerhet och katastrofrisker, har lett till nya klimatförändringar och förvärrat de existerande, samtidigt som dessa sektorer även har drabbats allvarligt av klimatförändringarnas negativa effekter. Båda dessa aspekter bör ingå i Köpenhamnsavtalet, tillsammans med riktade åtgärder för att se till att de berörda sektorerna i hög grad verkar för att begränsa och anpassa sig till klimatförändringarna.

Internationell luftfart och sjötransport

63. Europaparlamentet påminner om att luftfarten har en rad effekter utöver koldioxiden, vilka nästan fördubblar dess globala uppvärmningspotential. Parlamentet uppmanar EU att se till att man tar hänsyn till dessa effekter i Köpenhamnsavtalet.
64. Mot bakgrund av de misslyckade förhandlingarna i Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) insisterar Europaparlamentet på att den internationella luft- och sjöfartssektorn bör omfattas av en överenskommelse inom ramen för UNFCCC.

65. Europaparlamentet kräver att internationella avtal inom luft- och sjöfartssektorn ska innehålla samma bindande mål som avtalen inom andra industrisektorer. Parlamentet kräver vidare att, i världsomfattande skala, minst 50 procent av utsläppsrätterna inom detta område ska auktioneras.

Det civila samhällets deltagande

66. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att informera och rådgöra med lokalbefolkningen och göra denna delaktig i beslutsprocessen, och uppmanar särskilt storstäder och storstadsregioner att – med hjälp av offentligt stöd – genomföra egna informationskampanjer som också kan knytas till särskilda minskningsmål.
67. Europaparlamentet noterar att 2030 kommer två tredjedelar av världens befolkning att leva i storstadsregioner och att städer och lokala och regionala myndigheter således har en oerhört viktig roll i genomförandet av konkreta klimatåtgärder. Parlamentet välkomnar de åtaganden som gjorts i den överenskommelse om klimatskydd som undertecknats av borgmästare och lokala myndigheter världen över (World Mayors and Local Governments Climate Protection Agreement) och uppmanar EU att stödja städers och lokala och regionala myndigheters engagemang för att ta fram och genomföra nationella klimatstrategier, inbegripet handlingsplaner för begränsningar och åtgärdsprogram för anpassning.

Europaparlamentets delegation

68. Europaparlamentet anser att EU-delegationen har en viktig funktion att fylla i förhandlingarna om klimatförändringar. Det är därför oacceptabelt att de Europaparlamentsledamöter som ingår i delegationen inte har fått närvara vid EU:s samordningsmöten vid tidigare partskonferenser. Parlamentet förväntar sig att deltagare från Europaparlamentet får tillträde till dessa möten i Köpenhamn och åtminstone observatörsstatus, med eller utan yttranderätt.

o

o o

69. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt sekretariatet för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, med begäran om att den vidarebefordras till alla konventionsparter som inte är EU-medlemmar.